

Ασπασία Παπαδαντωνάκη

Aspasia Papadantonaki

Επτά Οκτωβρίου 2013 γράφτηκε ένα τέλος, η αυλαία έπεσε, το νήμα της ζωής μιας πραγματικής κυρίας κόπηκε. Αναπάντεχη η είδηση του θανάτου της Ασπασίας Παπαδαντωνάκη. Η Ασπασία Παπαδαντωνάκη στις επτά Οκτωβρίου μετέβη προς το **Ποθούμενον**. Αυτή η είδηση πάγωσε ολόκληρη τη Νοσηλευτική κοινότητα και παρέλυσε τη σκέψη όλων όσων, εκ καρδίας, την αγάπησαν. Ο θάνατος δεν προειδοποιεί και σωστά στην εξόδιο ακολουθία αναφέρεται «οντως φοβερότατον το του θανάτου μυστήριον». Είναι φοβερός ο θάνατος αλλά για όσους αγάπησαν το Θεό, το ζουν σαν κέρδος, όπως ο Απ. Παύλος έγραψε «Εμοί δε το ζειν Χριστός και το αποθανείν κέρδος». Έτσι το ζούσε και η Ασπ. Παπαδαντωνάκη. Είχε βαθεία συνείδηση πως **«Ουκ έχομεν ώδε μένουσαν πόλιν αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν»**, γι' αυτό λίγες μέρες πριν είχε εκφραστεί σε συγγενικό της πρόσωπο, πως επιθυμούσε **να φύγει** από τον κόσμο της ματαιότητας.

Μου ζητήθηκε να γράψω για τη νοσηλεύτρια, την επιστήμονα, τον άνθρωπο Ασπ. Παπαδαντωνάκη. Αυτό για μένα είναι τιμή αλλά και ευθύνη. Πώς αλήθεια μπορώ να αποτυπώσω αισθήματα; πώς μπορώ να γράψω και να μοιρασθώ εμπειρίες; Είχα το μεγάλο προνόμιο να γνωρίσω από κοντά, να ζήσω και να αισθανθώ το μεγαλείο της ψυχής της Ασπ. Παπαδαντωνάκη. Ζητώ συγνώμη γιατί δεν είμαι σε θέση να σκιαγραφήσω επαρκώς αυτή τη μεγάλη προσωπικότητα. Γνήσιο τέκνο του ΘΕΟΥ, που έζησε υπηρετώντας το δικό Του θέλημα και την ελευθερία της απόλυτης υπακοής στην αδελφότητα «ΕΥΝΙΚΗ» στην οποία ανήκε.

Πλούσιο το έργο της, σπουδές υψηλού επιπέδου και επιστημονική δραστηριότητα ανάλογη του χαρακτήρα της. Απόφοιτη της Σχολής του Θεραπευτηρίου «Ευαγγελισμός», Μεταπτυχιακό Δίπλωμα στον Κτιριακό Σχεδιασμό των Υπηρεσιών Υγείας, από το Polytechnic of North London. Διδακτορικό δίπλωμα, από το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, με θέμα «ΤΕΠ Επιπτώσεις της Διαμόρφωσης του Χώρου στη Φροντίδα των Ασθενών. Νοσηλευτική Προσέγγιση». Πτυχίο στη διδασκαλία από το Royal College of Nursing London και πτυχίο στη διοίκηση, επίσης από Royal College of Nursing Υποτροφίες από το ΙΚΥ, το Νοσοκομείο Ευαγγελισμός και Constantine Raikes University California, San Francisco, USA. Μέλος πολλών επιστημονικών επιτροπών εντός και εκτός Ελλάδας, στις οποίες η συμμετοχή και οι αποφάσεις της διαμόρφωσαν το Νοσηλευτικό γίνεσθαι. Τα τριάντα δύο χρόνια όμως δίπλα στον άρρωστο, από πολλές θέσεις ευθύνης, στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός υπήρξαν το απόγειο της ύψιστης προσφοράς της στον άνθρωπο και την επιστήμη. Θεωρώ ότι είναι λιγότερο ωφέλιμο να επεκταθεί κανείς στην επιστή-

μονα Ασπ. Παπαδαντωνάκη, αλλά αξίζει να αναδείξει τη καθαρά ανθρώπινη πλευρά. Τη χαρακτήριζε πάντα η ακρίβεια σε κάθε της δραστηριότητα, ακρίβεια ζωής σε ύψιστο βαθμό. Στην εργασία της δεν επέτρεπε λάθη που θα έθεταν σε κίνδυνο τη ζωή των νοσηλευόμενων. Αυτό προσπάθησε να το εμπνεύσει και στους συνεργάτες της. Από μακριά φάνταζε αυστηρή και απόλυτη. Όχι όμως γι' όσους συνεργάζονταν μαζί της, αυτοί διαπίστωναν καθημερινά την απαλότητα της ψυχής και το ταπεινό της καρδιάς. Μέχρι το τέλος της ζωής της επεδείκνυε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα Νοσηλευτικά δρώμενα της χώρας καθώς και τα διεθνή. Συμμετείχε σε συνέδρια και ημερίδες, διδάσκονταν σαν μαθήτρια και μετέδιδε ως ειδική. Πίστευε πως η γνώση ασφαλίσει, επιβάλλεται και γεννά την αποδοχή. Πάνω απ' όλα όμως βρίσκει την εφαρμογή της στα κρεβάτια των ασθενών και τους διαδρόμους των Νοσοκομείων. Βρίσκονταν εκεί που την καλούσαν χωρίς να φείδεται κόπου και χρόνου. Δίχως να διεκδικεί την προσωπική της ανάπαυση. Ποταμός που άδειαζε αγάπη και δεν στέρευε ποτέ, γιατί ανεφοδιάζονταν από τις πηγές του ουρανού οι οποίες μένουν ανεξάντλητες. Ο καλός Σαμαρείτης που δεν «αντιπαρήλθε», που δεν προσπερνούσε ποτέ, αλλά φρόντιζε τα «τραύματα». Από τη στιγμή που συνειδητοποίησε τον προορισμό της αγωνίστηκε γι' αυτόν. Και προορισμός της υπήρξε ο ουρανός. Αυτό προσδοκούσε και γι' αυτόν το προορισμό «έδωσε αίμα για να λάβει πνεύμα». Δεν πρόδωσε ποτέ τις αξίες και την ηθική της μπροστά σε συμπερόντα. Υπερασπίστηκε τα δίκαια χωρίς να νοιάζεται για το κόστος. Η αρρώστια που πολλά χρόνια έφερε αγόγγυστα στο σώμα, υπήρξε ως ο «σκώλωψ τη σαρκί», που «πλήγωνε» το σώμα αλλά ανακαίνιζε το πνεύμα και γέμιζε με τη νοσταλγία του παραδείσου. Γι' αυτό εμείς που τη γνωρίσαμε διαπιστώσαμε στο πρόσωπό της, ότι όντως η δύναμη του Θεού «εν ασθενεία τελειούται». Δεν παραπονέθηκε ποτέ γι' αυτό το μαρτύριο, το μαρτύριο που σήκωσε με απόλυτη αξιοπρέπεια. Συχνά την ακούγαμε να λέει «πρέπει να είμεθα αβαρείς» και αυτό η ίδια το έκανε τρόπο ζωής.

Μέσα από την κοινωνία της με το Θεό, χώρεσε όλον τον κόσμο. Έζησε τη θυσιαστική προσφορά προς τον άνθρωπο τον οποίο αγκάλιασε μυστικά. Τώρα πια βρίσκεται εκεί που ήθελε να ζήσει, τώρα μπορεί να βλέπει το πρόσωπο του Θεού, τον οποίο από παιδί αγάπησε. Σε μας μένει να κρατήσουμε τις παρακαταθήκες που μας άφησε. Να γίνουμε μιμητές της ζωής της, να «φροντίσουμε» τη Νοσηλευτική που εκείνη υπηρέτησε. Έτσι θα αποκτήσουμε πρέσβειρα στον ουρανό που θα δέεται στον Άγιο Θεό.

Αιωνία η μνήμη της.

Χριστίνα Μαρβάκη

*Καθηγήτρια Νοσηλευτικής ΤΕΙ Αθήνας,
Κωνσταντίνου Αλαγιάννη 12, 190-03 Μαρκόπουλο,
Τηλ.: 210-5385612, email: ch.marvaki@gmail.com*

Christina Marvaki

*RN, PhD, Professor, Nursing Dept., TEI of Athens
Konstantinou Alagianni 12, 190-03 Markopoulo,
Tel.: 210-5385612, email: ch.marvaki@gmail.com*